

עפ"ת 30249/12/17 - נסאסרה מנסור נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עפ"ת 30249-12-17 מנסור נ' מדינת ישראל

בפני: כב' ס. הנשיאה השופט י' צלקובניק

המערער נסאסרה מנסור ע"י ב"כ עו"ד ציון דהרי

נגד

המשיבה מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד דרור שטורק

פסק דין

בפני ערעור כנגד פסק דינו של בית משפט השלום לתעבורה באשדוד (כב' השופטת הבכירה ר' שוורץ), בגדרו הורשע המערער, לאחר שמיעת הוכחות, בעבירה של עקיפה בדרך לא פנויה תוך חציית קו הפרדה רצוף, בניגוד לתקנה 47(ד) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961. על המערער הוטל קנס בסך של 1800 ₪ או 18 ימי מאסר תמורתו, 5 חדשי פסילת רישיון נהיגה בפועל, והופעל, במצטבר, עונש פסילה מותנה בן חדשים ימים. בנוסף הוטל עונש פסילה מותנה בן 3 חדשים, למשך שנתיים ימים.

ראיות התביעה מתבססות על עדותו של שוטר שמסר כי ביום 10.7.2017, בשעת בוקר, בכביש 31, קילומטר 26, בעת נסיעה לכיוון מערב, עקף רכבו של המערער מסוג אוטובוס (למעשה מדובר במיניבוס הסעות), כלי רכב ומשאית, בקטע כביש בו קיים סימון ברור של קו הפרדה רצוף וכפול, באופן שאילץ את השוטר שנסע בניידת משטרתית מהכיוון הנגדי, לרדת לשולי הדרך כדי למנוע תאונה חזיתית. השוטר ציין, בהקשר זה, כי לכיוון נסיעתו של המערער, בקטע הכביש בו בוצעה העקיפה, קיימים שוליים צרים ברוחב של כמחצית המטר, ומעקה בטון, שאינם מאפשרים סטייה לצד הדרך. השוטר סובב את רכבו ונסע בעקבות רכבו של המערער, תוך הפעלת מערכת כריזה, לצורך רישום הדוח, ואף אישר כי הרים את קולו על המערער בתוכחה, נוכח הסיכון שגרם בנהיגתו: "כשאתה רואה שאתה כמעט מאבד את החיים שלך" (ע' 3 לפר').

מנגד, טען המערער בעדותו, כי רכב המשא אותו עקף פינה את הדרך, וירד לשולים, על שטח כורכר, באופן שאיפשר את העקיפה בבטחה, ללא חציית פס הפרדה רצוף.

בית המשפט קמא קבע בהכרעת דינו, כי יש להעדיף את עדות השוטר על פני עדות המכחישה של המערער. צוין, כי לא היה חולק כי בקטע הכביש הרלוונטי קיים קו הפרדה רצוף; כי נעו על הכביש מספר כלי רכב, לרבות משאית עמוסה שנעקפה על ידי המערער; בית המשפט התרשם כי השוטר היה ממוקד בדרך נהיגתו של המערער, ואף גילה כעסו על דרך נהיגתו המסוכנת של המערער, והרים את קולו, באופן הממחיש את תחושתו הבלתי אמצעית מהסיכון שנגרם עקב דרך נהיגתו של המערער, כמתואר על ידו, וכי לשוטר לא היתה כל היכרות קודמת עם המערער או עילה לטיפול לו מעשה שלא עשה.

המערער, באמצעות ב"כ, עו"ד דהרי, שלא ייצג את המערער בבית משפט קמא, טען בערעורו כי נוכח כך שעדותו של

השוטר היתה עדות יחידה לאירוע, היה על השוטר לגבות עדויות נוספות של "עדים ניטרליים", שראו את הנסיעה, וכי הימנעות מהבאת עדים אלה מחלישה את גרסת השוטר. עוד נטען, כי בכיוון נסיעת המערער קיימת עקומה חדה ימינה, ולא יתכן כי השוטר ראה את המערער עוקף כלי רכב אחרים.

אין לקבל טענות אלה. אין זה מתפקידו של שוטר לעצור נהגים מזדמנים לצורך גביית עדויות, שעה שהוא עוסק בפעילות אינטנסיבית של אכיפה בדרכים, וכמו בענייננו, אף נאלץ לסטות ממסלול נסיעתו, לסובב את רכבו ולדלוק אחרי הנהג, מבצע העבירה. בית המשפט נתן אמון בעדות השוטר, והעדיפה על פני עדות המערער, ודי בכך כדי לבסס הרשעה. הטענה כי לא היה בידי השוטר להבחין ברכב המבצע עקיפה, נשללה בחקירת השוטר בבית המשפט, והשוטר אף הציג תרשים שערך, בו הסביר את מיקומו ביחס למיקום רכבו של המערער בעת העקיפה (תרשים 1/ת, 2/ת), ובית המשפט אימץ דברי העד כי עלה בידו להבחין בדרך העקיפה.

ב"כ המערער ביקש בנוסף, כי יותר למערער להציג במסגרת הערעור, חוות דעת מומחה, שערך ביקור במקום, לאחר שכבר ניתן פסק הדין בבית המשפט קמא, וקבע, תוך הסתמכות על דברי המערער שנלווה למומחה, כי בק"מ ה- 26 בכביש מכיוון נסיעת רכבו של המערער, קיימים שולים ברוחב של 1.8 מ', ושטח כורכר ברוחב של 5.7 מ', באופן המעלה כי טענת המערער כי עקף רכב משא שסטה לשולי הדרך ואיפשר את העקיפה, מתיישבת עם תוואי הדרך.

אין מקום לקבל טענה זו. כבר צוין, לא אחת, כי "חילופי הסנגורים בתיק אינו מהווה סיבה ראויה לחרוג מעקרון סופיות הדיון, ומהכלל שלפיו על בעלי הדין להביא את מלוא ראיותיהם בפני הערכאה המבררת. כפי שציין, בצדק, בית המשפט המחוזי, "ערכאת הערעור איננה מקצה שיפורים"... (רע"פ 2122/13 יצחק דבש נ' מדינת ישראל (09.05.2013)). אם ביקש המערער להביא ראיות לביסוס טענתו בדבר מיקום רכבו בעת העקיפה, היה עליו לעשות זאת בעת הבירור העובדתי בפני בית המשפט קמא, ולא לפתוח מחדש את החזית העובדתית בשלב הערעור. עוד יש לציין, לגופם של דברים, כי השוטר לא טען בעדותו, ואף לא נחקר על כך על ידי ב"כ המערער בבית המשפט קמא, כי העקיפה בוצעה במדויק באבן ק"מ ה- 26, ובת/1 הצביע על מקום העקיפה. המערער עצמו, אף טען בדברי המענה בבית משפט קמא - בניגוד לנחרצות העולה מדבריו המובאים במסגרת חוות דעת המומחה - כי יש לו "ספק לגבי המקום" בו אירעה העקיפה (ע' 1 לפר'). עוד יש לציין, כי בחוות דעת המומחה צוין כי לאורך קטע הכביש (למעט בק"מ 26), מצויים בכיוון נסיעת המערער, שולים צרים התחומים במעקה בטון או במעקה ברזל, באופן התומך בעדות השוטר כי העקיפה בוצעה במקום בו לא היתה למערער אפשרות לסטות לימין, ומשכך נאלץ השוטר להסיט רכבו כדי למנוע תאונה.

המערער מלין בנוסף על חומרת עונש הפסילה, ומבקש להפחית מעונש זה, ולהורות על הפעלה בחופף של עונש הפסילה המותנה, כדי שיוכל להמשיך בעבודתו כנהג, ולא תיפגע פרנסת משפחתו.

לא ראיתי מקום להקלת העונש. המערער כשל בביצוע עבירת תנועה מן החמורות, שיש עמה כדי לסכן בעליל את שלומם של עוברי דרך, וכאמור, על פי עדות השוטר, נוצר סיכון ממשי בשל דרך נהיגתו של המערער, שנמנע רק בשל תגובתו המהירה של השוטר. בית המשפט קמא ציין כי לחובת המערער 125 עבירות תעבורה קודמות, והעבירה בוצעה בעת שהיה תלוי ועומד נגד המערער עונש פסילה מותנה. בנסיבות אלה, אין אני רואה כל חומרה בעונש שהוטל, ולשיקול הכלכלי אין ליתן משקל, נוכח נסיבות העבירה והעבר התעבורתי המכביד.

נוכח האמור, נדחה הערעור.

המערער יפקיד רישיון הנהיגה במזכירות בית משפט השלום לתעבורה באשדוד, עד יום 1.7.2018, שעה 11:00.

ניתנה היום, כ"ב אייר
תשע"ח (07 מאי 2018)
בהעדר הצדדים, ויועבר
לצדדים בדואר.

יורם צלקובניק, שופט
ס. נשיאה